

Joi, 12 septembrie 2013

16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European, partenerilor sociali din UE și parlamentelor naționale.

P7_TA(2013)0387

Situația minorilor neînsoțiți în UE

Rezoluția Parlamentului European din 12 septembrie 2013 referitoare la situația minorilor neînsoțiți în UE (2012/2263(INI))

(2016/C 093/26)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 3,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 67 și 79,
- având în vedere dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 24,
- având în vedere Convenția Europeană a Drepturilor Omului și protocoalele adiționale ale acesteia,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European din 6 mai 2010, intitulată „Plan de acțiune privind minorii neînsoțiți (2010-2014)” (COM(2010)0213),
- având în vedere raportul din 28 septembrie 2012 al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulat „Raport intermediar privind punerea în aplicare a Planului de acțiune privind minorii neînsoțiți” (COM(2012)0554),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 20 aprilie 2010, intitulată „Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM(2010)0171),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor – Programul de la Stockholm” ⁽¹⁾,
- având în vedere orientările Uniunii Europene privind violența împotriva femeilor și fetelor și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora,
- având în vedere concluziile Consiliului „Justiție și afaceri interne” din 3 iunie 2010 privind minorii neînsoțiți, adoptate în cadrul celei de-a 3018-a sesiuni a sa,
- având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 12.

⁽²⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 57-27.

Joi, 12 septembrie 2013

- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului ⁽¹⁾, și Comunicarea Comisiei intitulată „Strategia UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane”,
- având în vedere directivele privind azilul, în special Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate ⁽²⁾ și Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre ⁽³⁾, precum și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽⁴⁾,
- având în vedere propunerile de reformă ale Comisiei privind instrumentele sistemului european comun de azil (SECA), în special propunerea modificată de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de azil (reformare) (COM(2011)0320), precum și propunerea modificată de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind procedurile comune de acordare și retragere a statutului de protecție internațională (reformare) (COM(2011)0319), și propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) (COM(2008)0820),
- având în vedere Directiva Consiliului 2003/86/CE din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației protecției internaționale ⁽⁶⁾,
- având în vedere Decizia nr. 779/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007 de instituire, pentru perioada 2007-2013, a unui program special de prevenire și combatere a violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, precum și de protecție a victimelor și a grupurilor expuse riscurilor (programul Daphne III), ca parte a Programului general „Drepturile fundamentale și justiția” ⁽⁷⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 23 februarie 2011, intitulată „Evaluarea acordurilor privind readmisia ale UE” (COM(2011)0076),
- având în vedere contribuțiile Consiliului Europei, în special Rezoluția 1810(2011) a Adunării sale Parlamentare intitulată „Copii neînsoțiți în Europa și problemele legate de sosirea, șederea și returnarea acestora”, recomandarea Comitetului său de miniștri adresată statelor membre privind proiectele de viață pentru minorii migranți neînsoțiți (CM/Rec(2007)9) și cele Douăzeci de orientări ale Comitetului său de miniștri privind returnarea forțată (CM(2005)40),
- având în vedere instrumentele internaționale privind drepturile copilului, mai ales Convenția ONU privind drepturile copilului, în special articolul 3, precum și comentariile generale ale Comitetului ONU pentru drepturile copilului, în special Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați din afara țării lor de origine,

⁽¹⁾ JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO L 337, 20.12.2011, p. 9.

⁽³⁾ JO L 31, 6.2.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

⁽⁵⁾ JO L 251, 3.10.2003, p. 12.

⁽⁶⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 23.

⁽⁷⁾ JO L 173, 3.7.2007, p. 19.

Joi, 12 septembrie 2013

- având în vedere lucrarea intitulată „Îndrumări referitoare la politicile și procedurile de urmat în cazul minorilor neînsoțiți care solicită azil”, publicată de Înaltul Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite în 1997,
  - având în vedere Recomandarea generală nr. 19 a Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării femeilor, adoptată în 1992,
  - având în vedere Declarația Adunării Generale a Națiunilor Unite din decembrie 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, primul instrument internațional referitor la drepturile omului, care tratează exclusiv violența împotriva femeilor,
  - având în vedere Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de ființe umane, în special al femeilor și copiilor, care completează Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0251/2013),
- A. întrucât, în fiecare an, mii de copii cetățeni ai unor țări terțe sau apatrizi, cu vârste sub 18 ani, ajung singuri pe teritoriul european sau rămân singuri după sosirea lor;
- B. întrucât conflictele continue din diferite părți ale lumii și actuala criză economică globală au determinat o creștere substanțială a numărului de minori neînsoțiți;
- C. întrucât motivele sosirii unor minori neînsoțiți sunt multiple: războaie, violențe, încălcări ale drepturilor lor fundamentale, dorința de a-și reuni familia, catastrofe naturale, sărăcie, diverse forme de trafic și de exploatare etc.;
- D. întrucât ar trebui să se acorde o atenție deosebită copiilor neînsoțiți, victime ale traficului de persoane, dat fiind că aceștia au nevoie de o asistență și un sprijin specific datorită situației de vulnerabilitate deosebită în care se află;
- E. întrucât sosirea unui număr mare de minori este cauzată de căsătoriile forțate și întrucât Uniunea Europeană trebuie să depună și mai multe eforturi pentru combaterea acestui fenomen;
- F. întrucât acești minori se află într-o situație de extremă vulnerabilitate și întrucât este necesar să se garanteze respectarea drepturilor lor fundamentale;
- G. întrucât, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, al Cartei drepturilor fundamentale a UE și al Convenției privind drepturile copilului, Uniunea Europeană are obligația de a proteja drepturile copilului;
- H. întrucât programul Stockholm a acordat protecției minorilor neînsoțiți statutul de prioritate;
- I. întrucât primirea și tratamentul aplicat minorilor neînsoțiți variază de la o țară la alta, fără a exista un nivel echivalent și eficace de protecție,
- J. întrucât trebuie asigurate egalitatea de gen și protecția egală a drepturilor omului pentru fetele și băieții migranți neînsoțiți și întrucât trebuie acordată o atenție deosebită încălcării drepturilor omului în cazul fetelor, precum și furnizării de asistență și de măsuri de remediere la un nivel corespunzător;
- K. întrucât s-au înregistrat numeroase cazuri de dispariție a copiilor din centrele de adăpost și de primire pentru solicitanții de azil;

Joi, 12 septembrie 2013

Recomandări generale

1. reamintește faptul că un minor neînsoțit este, în primul rând, un copil care se poate afla în pericol și că protecția copiilor, și nu politicile vizând imigrația, trebuie să fie principiul de bază al acțiunilor statelor membre și Uniunii Europene în privința acestora, respectându-se, astfel, principiul fundamental al interesului superior al copilului; reamintește că orice persoană cu vârsta sub 18 ani trebuie considerată fără excepție un copil și, prin urmare, un minor; subliniază că este de două ori mai probabil ca minorii neînsoțiți, în special fetele, să se confrunte cu probleme și dificultăți decât ceilalți minori; constată că ele sunt mult mai vulnerabile, pentru că au aceleași nevoi ca și ceilalți minori și refugiați, având experiențe similare; subliniază faptul că fetele și femeile sunt deosebit de vulnerabile la încălcarea drepturilor lor pe parcursul procesului migrației și că fetele neînsoțite sunt expuse unor riscuri specifice, întrucât ele sunt deseori principala țintă a exploatării sexuale, abuzului și violenței; subliniază faptul că minorii neînsoțiți în UE sunt adesea tratați de către autorități mai degrabă ca delinvenți care au încălcat legislația în domeniul imigrației, decât ca persoane cu drepturi în virtutea vârstei lor și a circumstanțelor specifice;
2. solicită Comisiei să propună un cadru comun de referințe, bazat pe un set de indicatori, pentru a evalua noțiunea de interes superior al copilului; solicită Comisiei să încurajeze o aplicare corespunzătoare a dispozițiilor legislative ale UE privind interesul superior al copilului, și să propună orientări strategice, care au la bază cele mai bune practici, jurisprudența și Comentariul general nr. 6 (2005) al Comitetului ONU pentru Drepturile Copilului cu privire la tratamentul de copiii neînsoțiți și separați din afara țării lor de origine, și să evalueze, pe baza unui set de indicatori și de criterii, ceea ce constituie interesul superior al copilului; invită Comisia să pună în aplicare măsuri legislative și non-legislative pentru a asigura o protecție adecvată a copiilor și a minorilor neînsoțiți, măsuri vizând, în special, îmbunătățirea metodelor de găsire a unor soluții durabile;
3. condamnă ferm lacunele existente în cadrul Uniunii Europene la nivelul protecției minorilor neînsoțiți și denunță condițiile, adesea deplorabile, în care acești minori sunt primiți, precum și numeroasele încălcări ale drepturilor lor fundamentale în anumite state membre;
4. subliniază nevoia urgentă ca UE și statele membre să răspundă coerent în ceea ce privește protejarea minorilor neînsoțiți, cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale; salută statele membre care au aderat la Protocolul opțional al ONU la Convenția cu privire la drepturile copilului, vizând asigurarea protecției juridice pentru copii împotriva celor mai grave forme de exploatare;
5. salută adoptarea de către Comisia Europeană a unui plan de acțiune privind minorii neînsoțiți pentru 2010-2014; regretă, totuși, că abordarea Comisiei nu se bazează într-o mai mare măsură pe protecția drepturilor fundamentale ale acestor minori și observă că măsurile actuale sunt insuficiente și că protecția extinsă a minorilor neînsoțiți necesită măsuri suplimentare; reamintește că unul dintre obiectivele Planului de acțiune privind minorii neînsoțiți a fost acela ca UE și statele membre să abordeze cauzele principale ale migrației și să includă problema minorilor neînsoțiți în cooperarea pentru dezvoltare, contribuind astfel la crearea de medii sigure astfel încât copiii să crească în țările lor de origine; subliniază necesitatea dezvoltării pe viitor a unei dimensiuni preventive a politicilor UE privind minorii neînsoțiți, printr-o concentrare mai mare asupra eforturilor de eradicare a sărăciei, politicilor privind sănătatea și munca, drepturilor omului și democratizării, precum și cu reconstrucției post-conflict; consideră că UE trebuie să depășească planul de acțiune propus de Comisie, astfel încât drepturile fundamentale ale minorilor neînsoțiți să fie consolidate cu adevărat; subliniază, în special, necesitatea de a consolida statutul de „tutore legal” în UE și țările partenere și consideră că este extrem de importantă elaborarea unui plan de monitorizare, în cooperare cu țările de origine și cu toate țările de tranzit, pentru a asigura copilului protecția corespunzătoare după returnare, precum și reintegrarea în țara de origine;
6. deplânge fragmentarea prevederilor europene privind minorii neînsoțiți și îndeamnă Comisia să întocmească împreună un compendiu al acestor teme juridice diferite, adresată statelor membre și a tuturor practicienilor, pentru a facilita implementarea corectă de către statele membre și pentru a consolida protecția minorilor neînsoțiți;
7. deplânge lipsa de date oficiale credibile privind minorii neînsoțiți; solicită statelor membre și Comisiei să îmbunătățească colectarea statisticilor privind minorii neînsoțiți, inclusiv statisticile privind vârsta și sexul, să îmbunătățească comparabilitatea colectării datelor la nivelul statelor membre, să elaboreze o metodă coordonată de colectare a informațiilor în fiecare stat membru, respectând principiul protecției datelor cu caracter personal, prin intermediul unor platforme care să includă toți actorii implicați în problema minorilor neînsoțiți, precum și să stabilească o

Joi, 12 septembrie 2013

listă a punctelor de contact naționale; solicită, de asemenea, să valorifice mai bine instrumentele existente disponibile pentru colectarea de date statistice la nivel european, precum Frontex și Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA) și Rețeaua europeană de migrație; subliniază strângerea acestor date are drept scop realizarea unei mai bune înțelegeri a situației, îmbunătățirea protecției minorilor neînsoțiți și asigurarea optimă a nevoilor lor; invită Comisia, statele membre, Institutul European pentru Egalitatea de Gen (EIGE) și organizațiile internaționale nonguvernamentale să depună eforturi suplimentare pentru colectarea, monitorizarea și schimbul de date corecte, defalcate pe gen, pentru a avea o imagine completă a numărului de fete neînsoțite și pentru a putea examina nevoile specifice ale acestui grup, pentru a le oferi sprijin și pentru a aplica măsuri specifice menite să soluționeze aceste probleme și să facă schimb de bune practici pentru a realiza îmbunătățiri;

8. reamintește faptul că UE și statele membre ar trebui să își intensifice cooperarea cu țările terțe de origine și de tranzit în ceea ce privește minorii neînsoțiți, respectul pentru drepturile lor și aspecte cum ar fi identificarea de soluții durabile, identificarea familiilor, returnarea monitorizată și readmisia lor fundamentale atunci când este în interesul superior al copilului, restabilirea legăturilor familiale și reintegrarea; solicită, de asemenea, o mai bună cooperare cu țările terțe de origine și de tranzit cu privire la prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, în special traficul de copii și exploatarea minorilor, prevenirea imigrării neregulate și a altor forme de violență împotriva femeilor, cum ar fi căsătoriile forțate, inclusiv în contextul dialogurilor periodice organizate de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), UE cu aceste state; invită Comisia și statele membre să integreze protecția copilului și problematica minorilor neînsoțiți în politicile de dezvoltare și cooperare; subliniază importanța unei dezvoltări coerente a politicilor UE în materie de migrație, azil și drepturile copilului – în ceea ce privește atât minorii din UE, cât și cei din țările terțe – ținând seama în mod corespunzător de impactul acestor politici asupra țărilor în curs de dezvoltare; reamintește obligația vizând coerența politicilor pentru dezvoltare (CPD), consacrată în Tratatul de la Lisabona; solicită Comisiei, statelor membre UE și țărilor terțe să își intensifice campaniile de conștientizare a populației în țările de origine, tranzit și destinație pentru minorii neînsoțiți, cu privire la riscurile asociate migrației copiilor, în special în ceea ce privește exploatarea minorilor și criminalitatea organizată; subliniază faptul că investigarea trecutului personal și familial este foarte importantă în vederea stabilirii mediului din care provin minorii și a elaborării unor planuri adaptate pentru integrarea lor în țara de destinație sau pentru reintegrarea lor în țara de origine;

9. reamintește că lupta împotriva traficului de ființe umane este un pas necesar și important, deoarece minorii, și în special fetele, se confruntă cu și sunt vulnerabile la traficul de ființe umane, violențe de gen specifice la exploatare, în special exploatarea și abuzurile sexuale și a muncii; subliniază faptul că trebuie elaborate mecanisme eficiente pentru prevenirea, identificarea, raportarea, trimiterea în instanță, anchetarea, tratarea și urmărirea incidentelor legate de traficul de ființe, exploatarea muncii și exploatarea sexuală și de abuzuri, și că ar trebui luate măsuri și în țările terțe pentru a aborda cauzele profunde ale traficului de ființe umane; solicită, în acest sens, Comisiei și statelor membre să fie foarte vigilente și să pună în aplicare în mod eficient Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, Directiva 2011/93/UE privind combaterea abuzului sexual și a exploatarii sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și Directiva 2012/29/UE privind stabilirea unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității; invită, de asemenea, statele membre și UE să consolideze cooperarea polițienească și judiciară și să colaboreze cu coordonatorul UE antitrafic pentru depistarea potențialelor victime, sensibilizarea populației și combaterea traficului de ființe umane; salută, în cele din urmă, adoptarea Strategiei UE pentru eradicarea traficului de ființe umane (2012-2016), în special dispozițiile privind finanțarea acordată elaborării unor orientări privind sistemele de protecție a copilului, precum și schimbul de cele mai bune practici; reamintește statelor membre de articolul 11 din Convenția ONU privind drepturile copilului, care solicită statelor să ia măsuri pentru combaterea transferurilor ilicite de copii; solicită statelor membre să colaboreze cu țările terțe pentru a soluționa problema tot mai gravă a traficului de copii; îndeamnă statele membre să aplice contrabandiștilor, acolo unde este posibil, sancțiuni corespunzătoare și adecvate; își exprimă îngrijorarea cu privire la situația multor minori neînsoțiți care se ascund în UE și care sunt deosebit de vulnerabili la exploatare și abuzuri; solicită autorităților din statele membre și organizațiilor societății civile să colaboreze și să ia toate măsurile necesare pentru a le asigura protecția și demnitatea;

10. consideră regretabil faptul că protecția copilului este în mod semnificativ și constant subfinanțată, comparativ cu alte sectoare umanitare; invită Comisia Europeană să ia în considerare în mod specific situația minorilor neînsoțiți în cadrul Fondului european „Azil și migrație”, pentru a facilita crearea de garanții durabile pentru protecția copiilor, inclusiv în ceea ce privește secțiunile privind refugiații, frontierele externe, returnarea, precum și în cadrul Fondului social european,

Joi, 12 septembrie 2013

îndeosebi în vederea susținerii celor mai afectate teritorii; ar trebui asigurată finanțare adecvată pe termen lung mai ales pentru programele care vizează identificarea minorilor neînsoțiți, primirea corespunzătoare, protecția, desemnarea tutorilor legali, căutarea familiei, restabilirea și reintegrarea, precum și pentru instruirea polițiștilor de frontieră și a autorităților;

Linii strategice

11. solicită Comisiei să elaboreze linii strategice destinate tuturor statelor membre, care să se inspire din cele mai bune practici ale acestora, să se prezinte sub forma unor norme minime comune și să aibă în vedere fiecare etapă a procesului, de la sosirea minorului pe teritoriul european până la găsirea unei soluții durabile pentru acesta, pentru a îi asigura o protecție adecvată; invită statele membre să adopte strategii naționale pentru minorii neînsoțiți, pe baza acestor orientări strategice, și să desemneze un punct de contact național responsabil de coordonarea implementării acestor măsuri și acțiuni; invită Comisia să monitorizeze situația și acțiunile întreprinse în statele membre, în colaborare cu grupul de experți existent și să prezinte un raport anual Parlamentului European și Consiliului;

12. reamintește faptul că niciunui copil nu îi poate fi refuzat accesul pe teritoriul UE și insistă asupra faptului că statele membre trebuie să respecte obligațiile internaționale și europene care se aplică atunci când un copil este de sub jurisdicția lor, fără vreo restricție arbitrară; reamintește, de asemenea, că niciun copil nu poate fi trimis înapoi prin intermediul unei proceduri sumare la frontiera a unui stat membru;

13. solicită insistent statelor membre să respecte în mod riguros obligația fundamentală de a nu plasa niciodată și în niciun caz un minor în detenție; regretă faptul că propunerea modificată de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de azil nu a interzis detenția copiilor neînsoțiți care solicită azil și îndeamnă statele membre să respecte normele privind circumstanțele excepționale prevăzute în directivă; solicită Comisiei să acorde o atenție deosebită aplicării dispozițiilor dreptului Uniunii cu privire la detenția minorilor, ținând cont de jurisprudență; îndeamnă statele membre, de asemenea, să plaseze copiii în cămine speciale, ținând seama de vârstă și de sex;

14. consideră că responsabilitatea identificării minorilor neînsoțiți revine fiecărui stat membru; invită statele membre să îi direcționeze imediat după sosirea lor la serviciile de specialitate, cum ar fi serviciile sociale și educaționale, care trebuie, pe de o parte, să evalueze circumstanțele individuale și nevoile de protecție specifice fiecărui minor, în special naționalitatea sa, educația, originea etnică, mediul cultural și lingvistic și gradul de vulnerabilitate și, pe de altă parte, trebuie să le furnizeze imediat, într-un limbaj și o formă pe care o înțeleg, dacă este necesar prin interpreți, toate informațiile de care au nevoie cu privire la drepturile lor, protecția și oportunitățile de asistență juridică, precum și procedurile și implicațiile acestora; invită statele membre să comunice cele mai bune practici cu privire la instrumentele potrivite pentru copii pentru a le oferi copiilor o idee clară a procedurilor relevante și a drepturilor lor; invită statele membre, în acest context, să acorde o atenție deosebită și să facă aranjamente speciale în ceea ce privește identificarea, primirea și protecția minorilor neînsoțiți cu nevoi specifice de protecție, în special a minorilor neînsoțiți care sunt victime ale traficului de ființe umane, oferindu-le asistența și protecția necesară în conformitate cu Directiva 2011/36/UE;

15. regretă caracterul inadecvat și intruziv al tehnicilor medicale utilizate pentru stabilirea vârstei, în unele state membre, care pot provoca traume, precum și caracterul controversat și marjele mari de eroare a unora dintre metodele care au la bază maturitatea oaselor sau mineralizarea dentară; invită Comisia să includă, în orientările strategice, standarde comune bazate pe cele mai bune practici, în ceea ce privește metoda de evaluare a vârstei, ce ar trebui să constea într-o evaluare multidimensională și multidisciplinară, care să fie efectuată într-o manieră științifică, în condiții de siguranță, adaptată copiilor, sensibilă la gen și în mod corect, acordând cu o atenție deosebită fetelor; solicită, de asemenea, ca stabilirea vârstei să fie făcută de către practicieni și experți independenți calificați; reamintește că stabilirea vârstei trebuie să se desfășoare cu respectarea drepturilor copilului și a integrității fizice a acestora, a demnității umane, și că minorilor ar trebui să li se acorde întotdeauna prezumția de nevinovăție; reamintește, de asemenea, că examinările medicale ar trebui să fie efectuate numai atunci când au fost epuizate alte metode de stabilire a vârstei și că ar trebui să fie posibilă contestarea rezultatelor acestei evaluări; salută lucrările Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA) pe această temă, care ar trebui aplicate în cazul tuturor minorilor;

Joi, 12 septembrie 2013

16. invită statele membre, de îndată ce un minor neînsoțit sosește pe teritoriul lor și până când a fost găsită o soluție durabilă, să asigure numirea unui tutore sau a unei persoane responsabile de însoțire, asistarea și reprezentarea minorului în toate procedurile și pentru a-i permite să beneficieze de toate drepturile în toate procedurile, și solicită ca minorii să fie informați rapid cu privire la desemnarea persoanei responsabile de aceștia; solicită, de asemenea, ca această persoană să aibă o pregătire specifică în problemele deosebite cu care se confruntă minorii neînsoții, în protecția copilului și drepturile copiilor, în azil și migrație, precum și să acționeze total independent; consideră că aceste persoane ar trebui să beneficieze de o formare continuă și adecvată și să fie monitorizate regulat și independent; solicită Comisiei Europene să includă în orientările strategice cele mai bune practici privind mandatul, funcțiile, calitățile și competențele acestor persoane;

17. invită statele membre să se asigure că funcționarii și personalul care lucrează pentru autorități, ce pot intra în contact cu minorii neînsoții, inclusiv cu cei care sunt victime ale traficului de ființe umane, sunt calificați și instruiți în mod corespunzător, astfel încât să fie capabili să identifice și să acționeze corespunzător, și să le ofere o formare corespunzătoare, privind nevoile specifice ale minorilor neînsoții, drepturile copilului, comportamentul și psihologia copiilor și legislația în domeniul azilului și migrației; invită statele membre să organizeze cursuri de pregătire speciale obligatorii care acordă atenție aspectelor de gen pentru personalul care primește minori neînsoții în adăposturi, precum și pentru interviuatori, factorii de decizie și reprezentanții legali ai minorilor neînsoții, și să se asigure că poliția și autoritățile judiciare din statele membre participă regulat la astfel de cursuri de pregătire; subliniază faptul că persoana responsabilă de minor ar trebui să îl informeze și să îl consilieze, dar că aceasta nu poate decât să completeze consilierea juridică și nu să i se substituie; reamintește că, indiferent de naționalitatea minorului sau de recunoașterea sau nerecunoașterea acesteia, statul membru în care se află minorul neînsoțit este cel care trebuie să acționeze ca un protector al acestuia și să-i acorde o protecție maximă;

18. invită statele membre, pentru a asigura coerența și egalitatea standardelor în ceea ce privește protecția minorilor neînsoții la nivelul UE, să asigure minorilor neînsoții următoarele elemente, oricare ar fi statutul acestora și în aceleași condiții ca și copiii care sunt resortisanți ai țării gazdă:

- accesul la o locuință adecvată: cazarea ar trebui să includă întotdeauna condiții sanitare adecvate, cazare într-un centru nu ar trebui să fie într-un centru închis și, în primele zile, ar trebui să fie într-un centru specializat pentru primirea minorilor neînsoții; prima fază ar trebui să fie urmată de o cazare mai stabilă; minorii neînsoții trebuie separați întotdeauna de adulți; centrul trebuie să asigure nevoile minorului și să aibă în dotare facilități adecvate; cazarea în familia-gazdă și în „unități de locuit”, precum și coabitarea cu minori înrudiți sau alți minori apropiați, ar trebui încurajate atunci când este potrivită și dorită de către minor;
- minorilor trebuie să li se pună la dispoziție sprijinul în materie, asistență juridică și psihologică adecvată, din momentul în care sunt identificate ca minorii neînsoții;
- dreptul la educație, la formare profesională, și la consiliere socio-educțională, precum și acces imediat la acestea; posibilitatea de a merge la școală în țara gazdă ar trebui asigurată fără întârziere; în plus, minorii neînsoții ar trebui, dacă este posibil, să aibă acces efectiv la cursurile de limbă, în limba țării gazdă respective, imediat după sosirea lor pe teritoriul statului membru; statele membre ar trebui să faciliteze recunoașterea studiilor anterioare ale copiilor, pentru a le permite accesul în continuare la educație în Europa;
- dreptul la sănătate și accesul efectiv la asistență medicală de bază adecvată; statele membre ar trebui, în plus, să ofere asistență medicală și psihologică adecvată pentru minorii care au fost victime ale torturii, abuzului sexual sau ale altor forme de violență; statele membre ar trebui să fiere, de asemenea, tratament special, după caz (accesul la servicii de reabilitare), pentru minorii care au fost victimele oricărei forme de abuz, exploatare, tortură sau tratamente crude, inumane și degradante sau care au fost afectați de conflicte armate;
- accesul la informație și la utilizarea mass-media (radio, TV, internet), cu scopul de a-și satisface nevoile de comunicare;

Joi, 12 septembrie 2013

- dreptul la odihnă și divertisment, inclusiv la joacă și la activități recreative;
- dreptul tuturor minorilor neînsoțiți de a continua să își folosească și să își dezvolte propria identitate și propriile valori, inclusiv limba maternă;
- dreptul de a-și manifesta și practica religia;

19. reamintește că toate procedurile trebuie adaptate pentru minori, ținând seama de vârsta lor, gradul de maturitate și nivelul lor de înțelegere, și trebuie să acorde atenție nevoilor copiilor, în conformitate cu orientările Consiliului Europei privind o justiție în interesul copilului, și salută activitățile Comisiei în promovarea acestor linii directoare; punctele de vedere al minorului trebuie ascultate și luate în considerare în toate etapele procedurilor, în colaborare cu persoanele calificate și instruite în acest sens, cum ar fi psihologi, asistenți sociali și mediatori culturali;

20. salută progresele care au fost făcute în legislația în materie de azil și invită statele membre să facă reformele legislative și administrative necesare pentru punerea în aplicare eficientă a acestor dispoziții; reamintește, cu toate acestea, că politicile UE în materie de azil trebuie să trateze minorii neînsoțiți în primul rând ca copii și îndeamnă statele membre, prin urmare, pe cât posibil să scutească minorii neînsoțiți de procedurile accelerate și de procedurile de la frontieră; reamintește, de asemenea, că statul membru responsabil de o cerere de azil făcută în mai mult de un stat membru de către un minor neînsoțit, cu nici un membru al lui/familiei sale prezent în mod legal pe teritoriul statelor membre, este statul în care minorul este prezent după ce a depus o cerere acolo și solicită statelor membre să respecte hotărârile Curții Europene de Justiție; subliniază că este, de asemenea, esențial, având în vedere nevoile specifice ale minorilor neînsoțiți, ca cererile lor de azil să fie tratate cu prioritate astfel încât să se adopte decizie echitabilă cât mai repede posibil; solicită statelor membre să își dezvolte sistemele de azil în vederea creării unui cadru instituțional armonizat, sensibil la situația copiilor, care să ia în considerare nevoile specifice și diferitele dificultăți ale minorilor neînsoțiți, în special ale victimelor traficului de persoane;

21. subliniază faptul că orice decizie referitoare la minorii neînsoțiți ar trebui să se bazeze pe o evaluare individuală și să respecte în mod adecvat interesul superior al copilului;

22. condamnă situațiile foarte precare în care acești minori se regăsesc în mod brusc la atingerea vârstei adulte; invită statele membre să facă schimb de bune practici și să prevadă mecanisme care să încadreze trecerea acestor minori la vârsta adultă; salută lucrările Consiliului Europei pe această temă și solicită Comisiei să includă în orientările sale strategice bunele practici privind elaborarea unor proiecte de viață individualizate, realizate pentru minor și împreună cu acesta;

23. solicită statelor membre să definească responsabilitățile fiecărui partener, în special ale autorităților naționale și locale, ale serviciilor de protecție socială, ale asistenților care lucrează cu tinerii, ale familiilor și ale reprezentanților legali, în punerea în aplicare și monitorizarea proiectelor de viață și în asigurarea coordonării acestora;

24. subliniază cu tărie faptul că obiectivul final, din momentul sosirii unui minor neînsoțit pe teritoriul european, trebuie să fie căutarea unei soluții durabile pentru acesta, respectându-se interesul superior al minorului; reamintește că această căutare a unei soluții trebuie să înceapă întotdeauna cu analizarea posibilităților de reunificare familială, în interiorul și în afara UE, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al copilului; subliniază faptul că, în principiu, minorului i se poate solicita ajutorul în găsirea membrilor familiei sale, însă cooperarea acestuia nu trebuie să fie obligatorie și esențială pentru luarea în considerare a cererii pentru protecție internațională; reamintește că, în cazurile în care există un risc la adresa vieții minorului sau a membrilor familiei sale, în special în cazul în care membrii familiei rămân în țara de origine, colectarea, procesarea și transmiterea de informații legate de aceste persoane trebuie efectuate în mod confidențial pentru a se asigura că nu pune în pericol viețile celor implicați; invită statele membre și toate autoritățile competente ale acestora să îmbunătățească cooperarea, în special prin ridicarea tuturor obstacolelor birocratice cu privire la identificarea familiilor și/sau reunificare și să împărtășească de cele mai bune practici; solicită Comisiei să monitorizeze punerea în aplicare a Directivei 2003/86/CE privind dreptul la reîntregirea familiei, în special articolul 10 alineatul (3);

25. invită Comisia să includă, în orientările sale strategice, standarde comune, bazate pe cele mai bune practici, privind condițiile care trebuie îndeplinite înainte ca un minor să poată fi returnat, într-o manieră coerentă, respectând interesul superior al copilului și având la bază Studiul comparativ privind practicile în domeniul returnării minorilor, publicat de Comisie în 2011, care a inclus o listă de verificare și un compendiu cu cele mai bune practici; reamintește ferm că nu poate fi luată nicio decizie de returnare a unui minor, dacă aceasta nu este în interesul superior al minorului sau dacă există riscuri

Joi, 12 septembrie 2013

legate de viața copilului, sănătatea sa fizică sau mentală, prosperitatea sa, securitatea sa sau drepturile sale fundamentale sau cele ale familiei sale, precum și faptul că trebuie să se evalueze integral circumstanțele individuale ale fiecărui minor (și a membrilor familiei sale în caz de reunificare familială); reamintește că o decizie de returnare poate fi luată numai după ce sa constatat că minorul va beneficia în țara de returnare de prevederi sigure, concrete și adaptate care respectă drepturile minorului și care sunt asociate cu măsurile de reintegrare în țara de returnare; îndeamnă statele membre, pentru a garanta întoarcerea în siguranță a copilului, să stabilească proceduri de cooperare și monitorizare cu țările de origine și de tranzit și, în colaborare cu organizațiile non-guvernamentale, locale și internaționale, să asigure protecția și reintegrarea minorilor după întoarcerea lor; constată că aceste acorduri sunt un component vital al returnării; solicită Comisiei să insiste, în evaluarea Directivei 2008/115/CE, pe impactul acesteia asupra minorilor neînsoțiți, în special articolele 10, 14 alineatul (1) litera (c) și 17; solicită UE să se angajeze în vederea îmbunătățirii acțiunilor sale de răspuns, vizând eliminarea motivațiilor potențiale pentru migrație, inclusiv căsătoriile timpurii și forțate, practicile tradiționale dăunătoare, cum ar fi mutilarea genitală a femeilor, violența sexuală și la nivel mondial;

26. subliniază că integrarea minorilor neînsoțiți în țara-gazdă trebuie să se facă pe baza unui proiect de viață individual, elaborat pentru minor și împreună cu acesta, în spiritul respectului deplin față de caracteristicile sale etnice, religioase, culturale și lingvistice;

27. solicită statelor membre să introducă obligativitatea ca autoritățile publice să ia măsuri în privința minorilor neînsoțiți care sunt victime ale cerșitului; consideră că trebuie evitată cu orice preț exploatarea minorilor prin practica cerșitului;

o

o o

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre și Consiliului Europei.

P7_TA(2013)0388

Situația în Republica Democratică Congo

Rezoluția Parlamentului European din 12 septembrie 2013 referitoare la situația din Republica Democratică Congo (2013/2822(RSP))

(2016/C 093/27)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare,
- având în vedere declarația din 30 august 2013 a lui Catherine Ashton, Înaltul Reprezentant al UE, privind situația din Kivu de Nord, precum și declarațiile sale din 7 iunie 2012 și 10 iulie 2012 privind situația din estul R.D. Congo,
- având în vedere Rezoluția Adunării parlamentare paritare ACP-UE privind instabilitatea și lipsa siguranței în regiunea Marilor Lacuri și, în special, în estul Republicii Democratice Congo (R.D. Congo), adoptată în cadrul reuniunii din Paramaribo (Suriname) din 27–29 noiembrie 2012,
- având în vedere concluziile Consiliului din 22 iulie 2013 privind regiunea Marilor Lacuri și, respectiv, concluziile din 10 decembrie, 19 noiembrie și 25 iunie 2012 privind situația din estul R.D. Congo,
- având în vedere Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU nr. 2053 (2012) privind situația din R.D. Congo, Rezoluțiile 1925 (2010), 1856 (2008) care specifică mandatul Misiunii ONU în R.D. Congo (Monusco) și Rezoluția 2098 (2013) care a reînnoit mandatul Monusco,